

BEAU4

1. května od 11:00
ev. kostel Moraveč

Česko – nizozemský
flétnový kvartet,
který přesvědčí,
že vážná hudba
nemusí být
vždy úplně
vážná.

Program sborového dění kolem velikonočních svátků.

20.3.	Květná neděle	bohoslužby v 9:30
24.3.	Zelený čtvrtek	čtení pašijí od 19:00 v kostele
s pěveckým souborem In Pace
25.3.	Velký pátek	bohoslužby v 18:00 s Večeří Páně
27.3.	Velikonoční neděle	bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně
3.4.	Neděle s hostem	bohoslužby v 9:30, káže host Gerhard
Frey-Reininghaus

Další bohoslužby se konají pravidelně každou neděli od 9:30.
Všichni jste zváni!

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moraveč 35, 39301, Pelhřimov. Tel: 565394269,
mobil: 777258831. web: <http://moravec.evangelnet.cz/>
email: moravec@evangelnet.cz
bankovní spojení: 247400890/0300

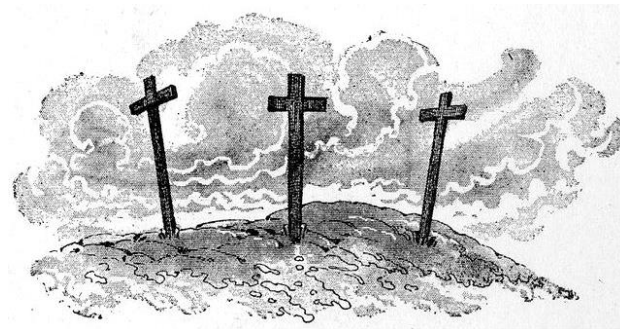
Velikonoční list

evangelickému sboru v Moravči, březen 2016

Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí." O jeho šaty se rozdělili losem..

(Lk 23, 32-34)

Poslední slova, která zazní pod Kristovým křížem, pronáší pohanský setník. Říká: „Tento člověk byl opravdu spravedlivý.“

Co máme na Velký pátek před očima? Nevinného člověka, spravedlivého, který pozoruhodně nese to, že je ukřižován a umírá spolu se zločinci.

Ježíš mlčel před těmi, kteří ho soudili. Neřekl nic na svou obhajobu, nebránil se, nesnažil si zachránit život. Přitom to bychom právě považovali za spravedlivé, aby se bránil, aby ukázal svou nevinu případně zdůraznil vinu těch druhých, kteří na něj žalovali. Ježíš mlčí. My žasneme: proč?

V poslední scéně však Ježíš několikrát promluví. Není to mnoho slov, o to jsou silnější. První jsou určena ženám, které nad ním pláčou. Snad se s Ježíšem nijak přímo neznaly, byly to prostě jen ženy, kterým přišlo líto nevinného života. Ježíš však nepřijímá jejich litování: „Nade mnou neplačte. Plačte nad sebou a svými dětmi.“ Plačte nad světem.

Smutek nad Ježíšovým údělem chce on sám obrátit jinam: ke světu, který usychá jako strom bez vláhy. Nad emotivními filmy, které byly natočeny o Ježíšově ukřižování, by možná on sám řekl: natočte

raději něco o nouzi všech ostatních ubohých na téhle zemi. Těch si všimněte, nad nimi plačte, anebo zkuste aspoň něco malého udělat, aby celý svět nevyschl úplně.

Obrátit se. K prameni vody živé.

Další Ježíšova slova míří k těm, kdo ho křížují: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Možná ta slova vnímáme už jako frázi, která zněla z úst mnohých mučedníků. Ale zkusme vzít vážně jejich význam: Ježíš dokáže odpustit těm, kteří ho přibíjejí na kříž? To je síla.

Co všechno my sami odpustit nedokážeme? Druhým nebo i sami sobě? I bychom třeba chtěli, ale prostě to nedokážeme?

Nebo stavíme odpustění takto: „Až si ten druhý uvědomí svoji vinu, až se za ní omluví, tak já mu odpustím.“ Ježíš neříká: „pane, odpusť jim, až si uvědomí, jakou hloupost udělali.“ Říká: „Odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Je to odpustění bez podmínek.

Jestliže Ježíš dokázal odpustit těm, kteří ho přibíjeli na kříž, je něco, co by odpustit neuměl?

Jeho slova odpustění jsou při bližším pohledu prosbou k Bohu, přimluvou za ty, kteří ho přivedli na smrt „Otče, ty jim odpusť.“ Snad proto, že hřích není něco jen mezi člověkem a člověkem. Týká kořene vztahu člověka s Bohem. Božího odpustění je především potřeba pro uzdravení člověka.

„Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

Možná takovými slovy můžeme i my začít a opřít se o ně právě i v těch případech, kdy sami odpustit nedokážeme. Když nedokážeme říct: „Já ti odpouštím.“, můžeme zkusit v tiché modlitbě vyslovit: „Otče, odpusť mu/jí.“ Třeba nás ta slova povedou, abychom i my byli zbaveni toho břemene, že odpustit nedokážeme.

Neodpuštěné věci jsou břemenem. Je to jako zeď, která stojí na některé z našich cest a která říká: tudy ne, tudy nesmíš. K tomuhle člověku nesmíš. Možná je v tom kus pudu sebezáchovy, že se nevrháme hned kolem krku těm, kteří ublížili. Ale když by ty zdi

natrvalo zůstávaly a přibývaly, je to vlastně vězení. A to nejen pro viníka, ale také pro soudce.

Odpustit znamená dát novou příležitost. Odpustění nevrací zpět, do původního stavu, to není možné, ale otevírá něco nového, otevírá novou cestu.

Kristus z kříže prosí o ještě jednu příležitost pro ty, co ho křížují, prosí o novou příležitost pro svět, pro každý lidský život. A stane se. Svět a lidé budou moci s Bohem a Kristem ještě něco nového začít. Ale to přinese až třetí den.

Kriste, díky za to, že dáváš světu, nám, našim životům novou příležitost něco dobrého začít. Amen.

Z událostí, které nás čekají v blízké době i během roku:

- Promítání filmů v rámci festivalu Jeden svět. Bude probíhat v obecní klubovně tři po sobě jdoucí soboty vždy od 16:30:
 - 19.3. Krev v mobilech
 - 26.3. Z popelnice do lednice
 - 2.4. ThuleTuvalu
- 1.5. v 11:00 koncert flétnového kvartetu BEAU4 (Nizozemí / ČR).
- 4.6. Zlatokopecká horečka na Valkounovském tábořišti, sobota ve stylu divokého západu plný programu pro děti i rodiče, večer s country muzikou.
- 26.6. v 10:45 dětský benefiční koncert ve prospěch Člověka v tísní a Diakonie ČCE
- 2.-8.8. tábor rodin s dětmi YMCA u Staňkovského rybníka – na Vlčici, 10. ročník
- 14.8. festival Greenway s hostem na kazatelně, přednáškou i programem pro celé rodiny
- 21.-28.8. dětský tábor YMCA na Valkounově, 6. ročník.

V průběhu roku nás také čeká oprava interiéru přízemí fary – sborové místnosti, chodby a toalet v souvislosti s loňským vyplavením. Část prací plánujeme vykonat svépomocí, začátek prací plánujeme na druhou polovinu dubna.